

Trivl om, at det Udvalg, som vil faae med Sagen at gjøre, vil særdeles let kunne imødekomme de forskjellige Ønsker om Redaktionsændringer og mindre Ændringer osv. hvad der maatte fremkomme. Jeg skal derfor ikke komme videre ind paa den Detailforhandling af Sagen, som har fundet Sted her; de forskjellige Anstuelser have fundet et saa fylldigt Udtryk af de forskjellige ærede Medlemmer, som have talt, at der kun er Grund for mig til nogle korte Bemærkninger om nogle faa enkelte Ting, som jeg nu kunde ønske at berøre. Det er først en Øttring af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (Holck); han udtalte, at det var bekjendt — der vilde rimeligvis kunne ske det Samme efter denne Lov — at der var Kommuner, som benyttede de Fattiges Klasse til selv at drage fattige Familiefædre fra den almindelige Forsørgelse og gjøre dem til Vælgere; jeg erindrer ikke bestemt i dette Øieblik, hvorledes Forholdet er efter den nu bestaaende Lov; men hvis det ærede Medlem har Noget imod den nugældende Lov, maa han absolut stemme for § 3, saaledes som den foreligger her, og hvor det hedder: Understøttelsestasjernes Opgave er at yde Hjælp til Trængende, som have fast Ophold i Kredsen eller Kommunen, selv om de ikke have Forsørgelsesret i denne, og som ikke nyde offentlig Fattighjælp. Altsaa hvis nogen gaar frem paa den Maade, som det ærede Medlem bestylder visse Kommuner for, saa vil vedkommende Kommune efter denne Lov begaa en meget grov Lovovertrædelse, som det vil være meget let for det ærede Medlem og Andre at faae hæmmet og draaget Vedkommende til Ansvar for. Der er fra flere Sider, baade fra den høitærede Minister og fra enkelte Medlemmers Side, blandt Andet fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) blevet fremhævet de Vanskeligheder, som der var ved at anvende denne Lov i Kjøbenhavn, man mente, at den ikke passede rigtigt her, og det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brodenhuus-Schack) udtalte, at dette Lovforslag var ikke blevet behandlet i Kjøbenhavns Magistrat. Det er et Hensyn, vi ikke kunne tage. Kjøbenhavn er repræsenteret her, der er et kjøbenhavnsk Medlem (H. Holm), der er Medforslagsstiller af dette Lovforslag, saa jeg mener, at derigjennem ere de kjøbenhavnske Interesser her i Thinget saa godt repræsenterede, som de kunne være; men om jeg ogsaa kan indrømme, at de Fleste af os, som have arbejdet paa Lovforslaget og væsentlig have havt med dets Tilblivelse og Form at gjøre,

som Landboere, ikke have synderlig Indsigt i de kjøbenhavnske Fattigforhold, og om jeg end vil gibe det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds Ret i, at der i Kjøbenhavn er en ganske overordentlig god Organisation af det frivillige Fattigvæsen — det ærede Medlem mente, at mange Mænd og Kvinder fortjente offentlig Udmærkelse, ja, hvis det ærede Medlem kan skaffe dem en saadan, er den af mig velindt — saa vil jeg dog sige: vi, som bo paa Landet, have et Kjendskab til den kjøbenhavnske Fattigforsørgelse, som ikke er uden Betydning, og det er den, at i to Vintre itræk har den kjøbenhavnske Befolkning henvendt sig til alle Egne, ogsaa de fattigste Egne i Landet, og bedt om Hjælp, fordi den sultede. Der er fra den Egn, hvor jeg boer, som hører til de mindst produktive Dele i Danmark, og som hører til dem, som have lidt haardst de sidste Aar ved ringe Høst og lave Priser paa alle Produkter, blevet sendt rigeligt og godt Bidrag til Kjøbenhavn; de fattige Folk derovrefra have sendt Klæder, Levnetsmidler og Penge over til Kjøbenhavn. Derigjennem have vi et tydeligt Bevis for, at Fattigunderstøttelsen i Kjøbenhavn, hvor Alt er samlet af Kapital og Dygtighed, og hvor Arbejdsraften, som vi mangle, drager til, hvor Regjeringens Sæde er, hvor al Indtægt og al Fordel falder, en By, som bygger sig et Palads, hvor Alt, som er prægtigt og herligt, skal udstilles næste Aar, den kan ikke under ordinære Forhold, uden at der indtræder ekstraordinære Forhold, holde sin Befolkning fra at sulte, uden at komme til de fattige Egne og bede om Hjælp. Det er Grunden for os til at sige: Den frivillige Fattigunderstøttelse i Kjøbenhavn trænger til at omordnes. Vi anerkjende, hvad der er gjort; vi anerkjende, at der er Mænd og Kvinder, der have gjort deres Ødelste; men vi sige: der mangler Noget; thi det er den eneste Kommune her i Danmark, som ikke har kunnet klare sig i de senere Aar. — Forøvrigt er der kun Anledning for mig til at omtale den høitærede Ministers Modstand mod Bidrag fra Statskassen til Fattighjælp. — Jeg tillod mig i mit Foredrag i Gaar at udtale, at vi efter min Formening kunde anbefale Forslaget saaledes, som det forelaa her; den høitærede Minister har ikke imødegaaet Noget deraf, han indskrænker sig til kort og godt at sige: det gaar ikke an. Dertil kan jeg kun sige, at efter min Mening gaar det an. Nu har ganske vist den høitærede Ministers: Det gaar ikke an, til hvende og sidst mere at bethyde, end naar jeg siger: det gaar an; thi uden den meget ærede Minister gaar Loven ikke igjennem;